

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 03/2006

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 26.06.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

НАСТАВЉЕНО 26.06.2009. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 14:40 САТИ

Председник већа КОНСТАТУЈЕ да је веће у неизмењеном саставу.

Да су присутни:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић,**
- **оптужени Поповић и Стојановић са**
- **браниоцима адвокатима Варјом Банић и Божом Прелевићем.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као што знате госпођа Кандић је отказала пуномоћје, односно обавестила је суд да не жели више да заступа оштећене у овом поступку. То је поднесак од прије неких можда месец дана. А ја на нашим мониторима видим претпостављам господина Ђорђевића у притворској јединици Трибунала у Хагу, тј. у Шевенингену.

Како се чујемо, господине Ђорђевићу да ли ме чујете?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Врло слабо се чујемо право да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо ме чујете, ми вас добро чујемо.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па прилично слабо, не знам ово је максимално појачање што може, али није нешто нарочито. Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Реците ми да ли имате слику? Да ли нас видите?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, имам слику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Хвала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави.

Да се настави доказни поступак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим скидате слушалице, претпостављам да то значи да је нешто урађено у техничком смислу и да нас чујете добро?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па сад чујем боље.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се у наставку доказног поступка саслуша као сведок Властимир Ђорђевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђорђевићу, да ли је ту у тој просторији можда и ваш бранилац адв. Ђурђић?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, нема потребе. Ја сам овде сведок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је обавештен.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Јесте обавештен је али он је пошто сам сведок он је отказао. Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је, нема потребе да он буде присутан томе будући да ми вас саслушавамо као сведока, али ја само желим да вам кажем да смо ми у контакту били са вашим браниоцем господином Ђурђићем, преко њега смо уосталом и добили информацију да ви желите да сведочите у овом поступку.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Јесте, у току сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ми пре него што пређемо да вас питам да ли знате против кога се и због чега се води овај кривични поступак овде?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па право да вам кажем не знам баш, ја сам дуго био одсутан, не знам против кога се све то води. Изволите ви питајте ја ћу оно што будем знао да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Господине Ђорђевићу, ми овде водимо поступак против Поповић Сретена и Стојановић Милоша, припадника МУП-а Републике Србије, због кривичног дела ратног злочина против ратних заробљеника. О појединостима тог злочина који се оптужницом ставља на терет овој двојици оптужених, говорићемо нешто касније али ево ово само оволико уводно. Пре тога ја бих вас молио да нам дате ваше личне податке, да видимо име вашег оца? Да чујемо име вашег оца?

Господине Ђорђевићу, ми ћемо вас саслушати као сведока, дужни сте да казујете истину, нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би себе или свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Дакле, на та питања нисте у обавези да одговорите, знате. Ја знам да се пред овим судом овде и овим Већем за ратне злочине против вас води поступак истраге због овог истог кривичног дела, та истрага је у прекиду, из тих разлога ја вас иако сте сведок ја вас нећу заклињати што би била обавеза за неке друге редовне сведоке, знате. Да ли ви знате да се тај и такав поступак води против вас, имате ли сазнања те врсте?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Господине Поповићу, Стојановићу како ви чујете? Мене чујете добро претпостављам, како чујете сведока? Добро чујете, у реду. Можемо наставити. Господине Ђорђевићу, дакле занима нас прво да ли сам у праву ако кажем да имам сазнања да је ваш надимак Рођа?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва половина 1999. године, дакле говоримо о првој половини 1999. године па и о јулу месецу те године, ви сте припадник МУП-а Републике Србије?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којим пословима сте?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Начелник у то време сам био начелник службе јавне безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник службе јавне безбедности. Ко је био министар унутрашњих послова тада у том тренутку?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Влајко Стојиљковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете овде оптужене Поповић Сретена и Стојановић Милоша, да ли вам та имена што говоре?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Највероватније да их познајем, највероватније да их познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овако по имену да ли вам та имена што говоре?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Чуо сам за та имена, није спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли знате ко је Горан Радосављевић Гури?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Наравно да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време дакле у време бомбардовања, те у јуну и јулу месецу 1999. године, да ли знате које послове Радосављевић обавља? На којим је пословима?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па он је након повлачења са Косова био руководилац тог Наставног центра у Петровом Селу тамо и најчешће је то радио и бавио се обуком припадника Посебних јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Миленка Арсенијевића?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да наравно знам и њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које послове је он тада обављао у том периоду?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја сад у овом тренутку по решењу тачно шта су радили не знам, али мислим да је и он у оквиру управе полиције радио послове који су се односили на резервни састав Посебне јединице полиције у том смислу нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Одбрамбених припрема МУП-а, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђорђевићу да ли ви имате икаквих сазнања о убиству, о страдању тројице Американаца албанског порекла презимена Битићи?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: То сам сазнао након што сам отишао из земље, из штампе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из штампе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тада у то време док сте били још на функцији у Министарству унутрашњих послова никаквих сазнања нисте имали о томе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не никаквих сазнања, нико ми о томе ништа није рекао, нити ме је ко шта питао око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали икаквих послова и задатака, обавеза везано за неку тројицу неких притворених Албанаца негде, ево да не прецизирам него овако доста уопштено да вас питам?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Можемо ми да прецизирамо, ја сам имао обавезу око њиховог преузимања из Окружног суда доле из Прокупља, ради наставка даље обраде оно што сам добио задатак од министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па причајте нам о томе, онда нам причајте о томе шта сте добили у задатак од министра, ви рекосте министра и у вези чега, у вези кога, дакле све што знате око тога нам причајте?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, ја сам информативно био обавештен од момента када су они ухапшени због преласка државне границе, значи догађај као догађај није био познат, мада нисам био укључен у рашчишћавање тог случаја и информисан сам такође не могу да се сетим од кога приликом, пре него што им је истекла та казна за прекршај, на коју су били осуђени, неколико дана је пре тога остало и ја само о томе информисан и обзиром да се радило о Албанцима америчким држављанима и припадницима Ослободилачке војске Косова, ја сам о томе морао да обавестим министра и ми смо имали неки договор везан за контакте са Војском Југославије и ја сам тамо отишао код њега и рекао сам да се приближава то издржавање њихове казне, он ми је рекао знам, информисан сам о томе. Међутим, ту ствар уопште није детаљно обрађена и то мора да одговарајуће службе на детаљан начин утврде, односно да утврде то њихово понашање колико је год то могуће на подручју Косова и Метохије, и он ми је онда издао задатак да та тројица значи Американаца тог албанског порекла буду пребачени у Наставни

центар у Петрово Село, а да ће он да организује даље њихову детаљну обраду преко онога за кога он сматра да то може квалитетније да уради. И у том смислу ми је наложио да ја зовнем Наставни центар тамо и да издам налог да радници тог центра оду у Окуржни затвор и преузму ту тројицу америчких држављана. Ја сам одмах негде у поподневним часовима, мислим не могу да се сетим тачно ни датума, али мислим да је била прва половина јула негде, позвао центар и јавио ми се тамо дежурни у центру, ја сам тражио Гурија, Горана Радосављевића, дежурни у центру ми се представио и рекао да је он тамо дежурни или помоћник Гуријев, не могу да се сетим све шта ми је рекао о својој функцији, рекао ми је такође да Гури није ту, и онда сам ја издао њему задатак да одреди људе који ће се јавити у Окружни затвор у Прокупљу и да преузму тамо тројицу тих америчких држављана, припадника Ослободилачке војске Косова. То је све што сам ја том приликом њима рекао и након дан или два, не могу да се сетим сада опет је министар звао ме и питао шта је урађено са тим, да ли он може да пошаље екипу, ја сам опет позвао Наставни центар јавио се опет мислим да је то био Поповић, и питао сам га шта је било, како је, да ли су су приведена лица ту, он ми је на то потврдно одговорио такође сам га најпре питао да ли је ту Горан Радосављевић, рекао да и даље није ту, да ће бити за неки дан и ја сам онда њему пренео да ће доћи екипа која ће преузети те америчке држављане и да са њима даље настави да ради и да он то без икаквих проблема људима који буду дошли тамо који се буду јавили да то њима и да испоручи те грађане. Ето то је што ја знам везано за њих, мој део посла који сам добио од министра односио се само на то да центру издам налог да их из окружног затвора узму, доведу и предају људима који буду дошли касније у Наставни центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви тада знали да се ради о тројици браће презимена Битићи?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или само три америчка држављанина албанског порекла? Разумете?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја мислим, не могу сад у овом тренутку да се сетим, али могуће је исто да сам знао да се ради о браћи Битићи, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По којој линији?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: То није било опредељујуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се по линијама информисања унутар министарства, унутар вашег ресора сви ти такви подаци стичу, па и долазе непосредно до вас, тог типа, занима ме откуд вама та информација да је тамо негде у Прокупљу или већ где, да су неки људи прешли илегално државну грануицу, па суђени, па прекршајно и тако даље и тако даље, разумете, то ми мало делује један безначајан практично безначајан релативно безначајан прекршај и информације једног човека који је врло високо позициониран у полицији?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: То је и за мене исто један врло рутински податак, али ради се о страним држављанима, а то ипак није мала ствар посебно што се радило и о припадницима Ослободилачке војске Косова, а зна се да је то било време одмах након нашег повратка, односно враћања наших снага са Косова, тако да је све то јесте био један рутински задатак за мене, али догађај сам по себи

није био безначајан баш, према томе о свему што се дешавало у органима унутрашњих послова најчешће сам био обавештаван редовним линијама или на други начин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје ми такође нејасно због чега баш ви да зовете сад да радите практично неке оперативне послове тог типа, па макар то било и по налогу министра, да ви зовете Наставни центар и контактирате, је ли то није могао неко од ваших потчињених унутар министарства, неко рецимо ко је задужен за ПЈП или слично?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам добио задатак од министра и он је мени прецизно издао задатак да ја урадим овај део посла, а да ће друге задатке који се односе на тај исти случај он то решити са другим службама, са другим људима и тако даље. Ја сам имао конкретан задатак и ја сам тај задатак урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: А ја мора да извршим сваки задатак који добијем од министра сем ако није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, разумем, али ви бисте могли тај задатак и да извршите преко ваше секретарице, ако сте имали рецимо секретарицу или преко вашег ађутанта, не знам.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Секретарицу сам имао, али секретарица не ради оперативне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумете. Преко вашег ађутанта да вам позове некога ако сте имали тако нешта, тако неког шефа кабинета, ађутанта, не знам како да назовем, знате. Дакле некога ко би могао то да уради уместо вас.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Прво имао сам само шефа кабинета у свом кабинету и секретарицу и возача и никога више нисам имао, а друго што би ја ако сам ја добио један задатак који је стварно крајње што кажу да тако кажем прост и једноставан, што би ја сад преносио, шеф кабинета не извршава те послове оперативног карактера, он друге послове има и обавезе које се тичу његовог радног места.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми и ово, како се ви обраћате том тамо дежурном у Наставном центру у смислу како му се представљате ко сте ви, јер то је ипак телефонска нека линија, како ће тај човек зна са ким заиста прича? Разумете, да ли сте му се ви представили као начелник, генерал Ђорђевић или?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па нормално представио сам се тако да, јер нормално је кад се представљам и зовем некога ко ми није непознат да ја кажем своје име, презиме или не знам ни ја шта, а да он после тога мени каже ко је са оне стране жице и шта се ту даље ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад вам је он рекао ко је са оне стране жице, да нема ту Радосављевића, кад вам је човек рекао ко је тамо, да ли сте га се можда сетили, да ли се ви знате од раније са њим, мислим по вашем најбољем сећању.?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па ја сам сигуран да мене сви људи знају, а ја све људе не знам. Према томе да ли је он мени у том тренутку по презимену или нешто познат, мени то није било уопште важно, мени је важно било да се јавио човек из центра, да се представио да је он руководиоца у том центру, да је на

дужности помоћника Горана Радосављевића и то је за мене било довољно да ја њему издам задатак и да он тај задатак уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сам вас добро схватио, ви рекосте да сте отприлике у два дана два пута контактирали телефоном са тим човеком тамо из Наставног центра?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, ја сам значи први пут га звао да му дам тај задатак да му пренесем налог министра, други је да проверим да ли је то урађено и да га обавестим да ће доћи по налогу министра људи који ће преузети на даљу обраду приведена лица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неке приче о томе да се ти задаци, да се боравак тих људи тамо смештај и тако даље, да се на неки начин евидентирају у документима Наставног центра?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу неке папирологије?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам имао само конкретно оперативни задатак овај да им издам, а ја мислим да је то и министар и другим службама дао задатак како ће се то све евидентирати и да се комплетно то што се буде радило уради у складу са постојећим прописима, али ја стварно не могу да се сетим сада да ли сам ја њима давао налоге у том смислу или је нешто било спорно око тога, према томе не могу да се сетим сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се тако чега. Реците ми да ли сте око овога имали још каквих задатака од министра и да ли сте још кога контактирали или само Наставни центар и људе у Наставном центру?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Само Наставни центар, да. Не бих ни њих контактирао да је био ту Горан Радосављевић, али пошто није био, ја сам некако морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали ко је у то време био начелник СУП-а у Прокупљу и начелник Одељења полиције у Прокупљу у то време?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате те људе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па знам, како не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам њихова имена да видим да ли знате?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Посебно начелника СУП-а Вучићевић Милован ја мислим да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим можда разговарали телефоном око преузимања ове тројице из затвора?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим стварно, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Са начелником полиције тамо сигурно не, а са начелником СУП-а не могу да се сетим стварно није, много је година прошло, а у то време је била велика гужва што се тиче безбедносних задатака, знате да смо се тих дана повукли са Косова, да је много људи са нама одоздо побегло, да су ти људи били смештени по тим центрима, по фискултурним салама, забрањиван, односно онемогућавано им је да се даље крећу према Србији овамо тако да су све

то били послови који су изискивали нон стоп ангажовање, поред тога и обезбеђење комплетног јавног реда и живота у разрушеној земљи и кретање и саобраћај и све остало, све су то били послови који су били врло битни, ово је био један од рутинских послова, тако да није ми то било ништа посебно за мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тог разговора, из тих контактата са министром Стојиљковићем, да ли имате сазнања о томе да ли је он још некога из министарства око овога ангажовао, дакле вама је рекао шта да урадите, да ли дакле имате сазнања да је још некога ангажовао да контактира кога другог да уради неке друге послове, а опет кажем везано за ову тројицу америчких држављана?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Нисам ја стварно имао, нисам имао тих сазнања, он је мени рекао оно што ми је рекао, ја сам то урадио, ја сад да питам њега шта је да ли он, он је могао мени цео задатак да да ако је требало да се ради некаква провера па да онда ја то све завршим од почетка до краја, међутим он је сматрао да траба ја да урадим овај део посла, другима је дао друге задатке и то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђорђевићу помозите ми, нисам сигуран да баш најбоље држим у глави представу о организацији МУП-а, али имам неку представу овог типа, министар је на челу.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потом има двојицу људи, један сте ви као начелник ресора јавне безбедности, други је начелник ресора државне безбедности, је ли тако друга линија?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад унутар ове ваше линије ресора јавне безбедности, где су Обрад Стевановић, где је овај Миленко Арсенијевић, где су они, како се они у то уклапају?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам био помоћник министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Обрад Стевановић је био помоћник министра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Равноправан са вама? Ви сте равноправни?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па ми смо, нас је значи скупштина поставила тамо и влада за помоћнике министра, а даље је министар одређивао нашу надлежност. Мени је поверио ресор јавне безбедности, Обраду је поверио некакве друге послове у оквиру онога што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако има шест помоћника?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тако има шест помоћника, је ли тако?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не шест, било је пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пет? Добро.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Значи пет, али у јавној безбедности, односно у овом делу који сам ја покривао био је Обрад Стевановић, Стојан Мишић, Петар Зековић и ја као помоћник, значи нас четири и да два у државној, то је шест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, реците ми где су сад овде унутар те шеме, дакле где су овај Миленко Арсенијевић и Љуба Алексић?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Љуба Алексић је био заменик начелника управе полиције, а начелник управе полиције уједно и помоћник министра је био Обрад Стевановић, а Арсенијевић ја мислим да је у то време био један од начелника одељења у управи, нисам сигуран али значи то је та линија која је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је та линија?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер видите чули смо овде Миленка Арсенијевића који каже да је добио задатак да контактира начелника одељења полиције у Прокупљу око ове тројице да се распита прво кад им истиче та казна, је ли, па да овај предузме мере да се ови људи задрже до доласка неких припадника ПЈП који ће их преузети, разумете?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад га питамо од кога је то добио, од кога је он добио тај задатак, знате а он каже «па ја не знам од кога сам то добио, али мени су тада могли да нареде Властимир Ђорђевић, Обрад Стевановић и Љуба Алексић».

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја њему нисам издао никакав задатак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог типа?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Једино кад сам био начелник управе полиције, до `97-96. не знам кад сам био, тад сам ја Арсенијевићу издао задатак, након тога, а нормално мени то, тих дана никакав задатак ја нисам издао Арсенијевићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, остаје ми нејасно што би Стојиљковић сад тај задатак делио по сегментима па део, за део задужио вас, а за део опет некога ево неименованог знате?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па то је и мени исто, то је и мени нејасно, он је могао мени да да све и да ја завршим сав посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Али он је хтео да тако то подели и он је то урадио, а на то има право јер он је министар могао је да наређује шта је хтео у служби, према томе а тако се и понашао уосталом. Он је врло често задатке поверавао једнима, другима, пола задатка једном, пола другом и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви схватили то шта уствари треба да се ради са тим људима, са том тројицом? Ја сам схватио да ви рекосте да ту није све довољно истражено око њиховог боравка, ангажовања и тако даље и тако даље?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па и ја сам исто тако схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли је у том смислу?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам исто тако схватио, јер они су били прекршајно кажњени ја мислим за илегални прелазак границе и министар није био задовољан са тим јер је сматрао да треба то продубити у смилу њиховог доле, као што сам раније рекао учешћа на Косову, да ли су направили нешто или нису или око те њихове активности. Према томе то је био његов захтев, његов налог и ја сам по том налогу морао да поступим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А чији би то био посао, господине Ђорђевићу, чији би то био посао да сад то додатно истражи, да ли би то био посао припадника ресора јавне безбедности или државне безбедности?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па ја мислим да би у сваком случају државна безбедност морала да се укључи у то, према томе могуће да је он мислио и на то, међутим ја га за то нисам питао јер нисам имао разлога да га питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ево ми смо чули, видите ми смо чули сведоке припаднике државне безбедности који су одмах након преласка државне границе и хапшења ове тројице Албанаца, они су били предмет обраде људи припадника државне безбедности из Прокупља и они су нашли да ту нема елемената, да ту нема ништа за њих што би рекли и својим линијама су обавестили своје претпостављене?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја стварно не знам да ли су они и шта су радили, нисам у току са тим, они знају шта су радили, ја сам добио ово, овај задатак који сам добио јер је министар био незадовољан са оним што је утврђено везано за тај поступак који је до тада рађен према њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите ви сте.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Према томе моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро, разумем. Господине Ђорђевићу ви сте у то време начелник Јавне безбедности полиције Републике Србије?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли, сагледавајући дакле све у комплекту, све ове информације до којих сте ви дошли, које сте имали претходно и до којих сте дошли накнадно, да ли је било потребе у циљу реализације тог и таквог задатка министра, да ти људи иду, баш да буду одведени у Наставни центар Петрово Село, зашто тамо, зар то није могло негде другде да се одведу у полицију у Прокупљу, у деташман ДБ-а у Нишу, разумете, директно за Београд, чему Наставни центар Петрово Село? Разумете?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Како да вас не разумем, могло је то да се уради свуда, али одлука је онога ко је издао наређење да се то тако уради, према томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо вас добро чули, хоћете поновити.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете поновити, нисмо вас добро чули, могло је.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја кажем, наравно да је могло са њима да се тај посао уради и на другим локацијама, али онај ко је издао задатак он је определио и место где ће да, где ће они бити приведени и одакле ће бити преузети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него вас питам, пошто сте у то време било то што сте били, дуго иза вас стоји искуства, стажа рада у полицији, разумете. Имате пуно више информација него неки обичан припадник полиције, ви сте ипак начелник Ресора јавне безбедности, с једне стране, с друге стране кад кажемо Наставни центар то подразумева у принципу неку школску установу, неку образовну установу, причу тог типа, па су ми те ствари неспојиве, разумете. Да ли сте се запитали зашто тамо, чему тамо?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не знам сад, ми причамо и нагађамо сад да ли је могло да буде ово или да ли је могло да буде оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, знам ја да је могло.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја вам кажем какав сам добио задатак и шта је моје било, ја сам то што је било моје урадио, а ја сам добијао много задатака који су били врло шкакљиви, врло да тако кажем, проблематични, па их нисам извршавао или не знам ни ја, министар је одредио да неке послове из Јавне безбедности уради моја служба а да ме ти људи који то раде уопште не обавесте, захтевајући да ми баш не кажу да се то ради. Ја могу да вам наведем те примере, па онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да кажете, али његов стил руковођења и рада је био такав какав је био, мислим да је био за нашу службу уопште погубан јер је он био пре двадесетак година начелник у Пожаревцу СУП-а, па је онда са тог положаја и позиције мислио да треба да издаје наређење и возачу и администратору и начелнику управе и тако даље, и тако даље. Ја сам добио задатак да 05. октобра он ми је наредио да пуцам, односно да издам наређење да се убије багериста онај који је возио и ја сам ту дошао у оштар сукоб са њим и одбио сам тај задатак у присуству генерала Зековића. Према томе, он је могао да издаје свакакве задатке које год је желео и проблем је био у томе да ли те задатке треба урадити или не треба урадити. Ја овај задатак који сам добио сматрао сам да је то задатак потпуно у складу са прописима који су, на које су радници службе овлашћени и тај сам задатак издао. Према томе, шта је било његово, шта је он ту планирао, шта је желео ја стварно, нити сам га питао, нити сам могао да улазим у те ствари. А било је задатака, просто ћу вам рећи још и ово ево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Јавна безбедност је пружала асистенцију за «Студио Б», министар је издао налог да се тамо пружи, да се заузме «Студио Б», оно кад је то рађено, шефу кога је одредио да води ту акцију је рекао да никако мени не каже док се та акција не заврши, и нормално он је то урадио, завршено је у току ноћи, сутрадан је дошао човек коме је он издао тај задатак и рекао ми је шефе рекао ми је само вама да не кажем ништа, и до виђења и тако је то било. Ја да уђем у његов стил руковођења нисам могао, а то су били само овако некакви примери, хиљаду других примера је било којих, како је он то све желео да организује или како је видео да се служба ради и служба јавне и служба државне и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђорђевићу, да ли је овај дежурни у Наставном центру у Петровом Селу био у обавези да изврши ваше наређење?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Како да није био у обавези, сигурно да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иако је он овако телефоном усмено, непроверено ко је са друге стране жице, односно нема се сигурности тог типа да је са друге стране високопозиционирани претпостављени старешина и тако даље?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Он је потпуно тај задатак морао да уради на начин како сам му ја то рекао, према томе, значи он је то урадио, касније је

нормално то и све потврђено да је то било, да то није био некакав други него да сам му ја тај задатак издао, према томе он је био у обавези да уради тај посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Кад сте ви сазнали да су тројица Американаца албанског порекла ексхумирани из масовне гробнице у непосредној близини тог Наставног центра? Дакле браћа Битићи?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ма то сам ја касније, кад је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Кад је то касније било ја сам то из штампе сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте повезали тада из штампе кад сте сазнали то, да ли сте то повезали ту информацију са оном тројицом око које сте се ви ангажовали, односно о овоме о чему сте нам причали? Да су то у ствари ти људи, да ли сте те ствари повезали? Молим?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Немам појма сад, ја сам тада у то време био стварно и далеко, имао сам ја својих других проблема, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у то време ви нисте били у земљи, је ли тако?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно ни на положају овом на коме сте били?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време кад сте сазнали?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, кад сам сазнао ја сам био у иностранству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да ли сте о том задатку који вам је дао генерал, односно министар Стојиљковић, евентуално разговарали са Гораном Радосављевићем? Јер ви сте, ако сам добро схватио, ви сте тражили њега па вам се јавио дежурни. Да ли сте са њим разговарали?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, ја сам њега тражио и ја се не би са његовим потчињенима тамо ни упуштао у ово, него би то он радио, међутим није био ту, а ја сам морао то да урадим. Након неколико дана, не знам ни ја, када се он вратио са тог његовог одсуства, мислим да ме негде у тим просторијама горе сусрео и да се повео разговор око тога, да сам ја питао њега где је био, шта је био, јер требало да је да урадимо нешто по налогу министра, он је рекао вратио се сада, и тако даље. Тако да сам о том разговарао, рекао сам му, информисао сам га, односно реко сам му да сам ја, пошто га нисам нашао, то пренео његовом дежурном тамо и његовом старешини, тако да су они преузели та лица одоздо, а да су касније и предали та лица по налогу министра, екипи коју је он тамо одредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. И реците ми још ово, да ли сте ви имали сазнања, дакле, у то време док сте били начелник Ресора јавне безбедности, да су у непосредној близини кампа у Петровом Селу, наставног тог кампа, центра, ископане неке масовне гробнице и да су тамо затрпана тела Албанаца са Косова?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, да су тела Албанаца са Косова довежена те хладњачама, те камионима и тако даље и између осталог да су и ту сахрањени?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па добро, сад то се овде мени суди, сад ја то овде одговарам пред овим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, дакле, онда се ви позовите на то.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Наравно да нисам знао да ли се у Петровом Селу тамо налази или не налази неко, ја сам то касније сазнао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек сте касније то сазнали?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Према томе, ја сам могао да сазнам ако ме неко обавестио док сам био начелник Јавне безбедности. Нико ме није обавестио да у Петровом Селу постоји то о чему сте ви причали и тако да то уопште појма нисам имао, нити сам знао, али ме је за друго обавестио други старешина па сам за то знао, тако да. Али о томе је предмет тога, те обраде и овде у овом суду и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате, господине Ђорђевићу, ево ја ћу сад поново поновити оно што сам вам на самом почетку рекао да наравно ви нисте у обавези да одговорите на питања чијим одговором би се између осталог изложили и кривичном гоњењу, односно ако то сад има неке везе са поступком који се против вас води тамо пред судом у Хагу, па ви у том смислу слободно се позовите на то и реците да не желите из тих разлога да одговорите на неко наше питање.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, ја желим да говорим али то је предмет управо овде пред овим судом и баш управо разговарамо и о тим стварима. Били су овде сведоци који су говорили о томе и о Петровом Селу детаљно и шта су нашли, и како су нашли, али ја то нисам знао у време док сам био тамо. Ја сам значи Србију напустио маја месеца 2001. године, а све је то откривено касније, што се тиче Петровог Села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још само ми ово реците, да ли сте након овога имали какву обавезу да проверите код људи у Наставном центру шта се даље дешава са овим лицима, да ли је неко дошао по њих, да ли су одведена и тако даље, или су ваша ангажовања окончана са она два телефонска разговора о којима сте нам говорили?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, управо тако, то сам ја урадио, знао сам да је министар послао екипу која је отишла тамо, да ту нема никаквих разлога да буде спора око тога да ли они треба да се предају јер ја сам већ наложио раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте знали да је министар послао екипу која је отишла тамо, тако ево то су ваше речи?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па зато што је он рекао да ће он послати тамо екипу а ја да обавестим Поповића, односно ове у Наставном центру да ће доћи људи да их преузму, ево зато сам, тако сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али добро, ви рекосте знао сам да је послао екипу, што би онда било неко друго време, не да ће, него да је?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, можда сам се непрецизно изразио, али знао сам да је одредио тамо екипу и наложио ми је да јавим у центар да ће доћи екипа коју он шаље да их преузме. Према томе знао сам да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме је тај део задатка он поверио, да ли знате икога из те екипе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не знам стварно, немам појма, он ми то није рекао, нити сам се ја за то интересовао, ја сам, рекао сам вам, имао хиљаду других послова, нисам се петљао у оно што није требало да знам или што је он сматрао да треба да знам он ми је рекао, што није сматрао није ми рекао нити сам ја био знатижељан, имао сам ја довољно других послова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Ђорђевићу, питаћу вас и ово, по вашем најбољем сећању, сагледавању целе те ситуације, дакле задатка који сте добили, начина на који сте га пренели, да ли се могло на било који начин закључити шта ће бити са тим људима од стране ових ваших подређених којима сте задатак пренели? Дакле да ли су они, да ли је тај дежурни у Наставном центру, имајући у виду све оно што сте му ви том приликом рекли и наредили, да ли је могао, дакле из тог вашег наређења да закључи шта ће бити са тим људима?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Шта је он могао да закључи ја не могу да уђем у то, он је добио конкретан задатак, урадио га је и то је његова ствар, да ли сад он нешто размишља, о чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не питам вас то, него само вас питам везано за оно што сте ви њему рекли, сагледајте то што сте му рекли, и реците нам да ли из тога што сте му рекли, да ли може да се изведе закључак, било он, било ко други, ваш потчињени да изведе закључак шта ће бити са тим људима?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па могао је да изведе закључак да треба да иду на даље саслушавање и даљу обраду, шта би друго могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једино то и ништа друго?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па шта би друго могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Типа неке депортације преко државне границе, будући да је реч о страним држављанима који су илегално прешли државну границу па их сад треба, пошто је ту близу. Шта је ту близу? Румунска граница, пошто је ту близу румунска граница, евентуално па их депортовати преко не знам, те границе, разумете, или ево да не причам о томе да их треба лишити живота?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ма наравно, свако може да размишља, никоме није забрањено да размишља шта год жели и како жели, у ком смислу жели да то размишља. Он је добио задатак од мене који сам пренео од министра и он је то реализовао, а шта је он све размишљао, због чега, како, то ја стварно нисам у ситуацији да продрем у свачију психу и размишљање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, схватио сам. Господине Ђорђевићу, ја за вас немам питања, можда ћу накнадно имати. Сада ће вам питања постављати евентуално судије-чланови већа, заменик тужиоца, браниоци па и оптужени, знате. Питања?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Хвала вам, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чланови већа немају. Заменик тужиоца за ратне злочине.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: (Драгољуб Станковић, заменик тужиоца) - Господине Ђорђевићу имао бих пар питања само за вас.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У вашем казивању поменули сте да сте имали информацију да су лица припадници Ослободилачке војске Косова. Да ли можете прецизно да кажете какве сте то информације имали, и да ли сте имали неке детаљније информације у смислу од када су припадници, где су се борили, и у том смислу?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па ја мислим да је то у неком документу од СУП-а дошло до тог сазнања, до тог податка у ствари да су они припадници некакве војне јединице из Америке, резервиста, грађана који потичу са Косова и да су они као добровољци се борили на страни УЧК. Даљих некаквих детаља ја

стварно нисам имао, само то у најопштијем смислу те речи, нисам ништа конкретно имао нити био обавештен о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Од кога сте имали те информације, од које службе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па не могу да се сетим сада, али то су информације долазне од подручног СУП-а, у моменту када су они лишени слободе, односно када су ухваћени у том илегалном преласку државне границе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се можете сетити тачног датума када сте позвали Наставни центар и издали такву једну наредбу да се нека лица из Прокупља пребаце у Наставни центар?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па не могу да се сетим, али мислим да је то било у првих десетак дана месеца јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је рекао сведок.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Питам тачан датум?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик вас пита да ли се можете евентуално сетити тачног датума?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Е, наравно да не могу да се сетим тачног датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је времена прошло па сте онда поново позвали Наставни центар да бисте им рекли да ће неко доћи по та лица?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја мислим дан или два да је прошло свега након тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дали прву наредбу, да ли сте Поповићу са којим сте разговарали дали одређене инструкције на који начин да се понаша према лицима која ће преузети у смислу начина преузимања и у смислу њиховог каснијег смештаја?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па не, то су све искусни радници, знају они како се врши спровод тих лица. Према томе ја неке посебне налоге, не могу да се сетим сад да ли сам му нешто конкретно рекао, али мислим да за тим није имало потребе, можда сам их упозорио само да воде рачуна приликом транспорта око бекства или тако нешто, иначе не, ништа конкретно ја нисам њима издавао, они су стари оперативци, они знају како се радио посао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А у смислу њиховог смештаја у Наставном центру јер је прошло пар дана од?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ништа посебно?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ништа, ништа око тога нисам имао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми, ко је тада био шеф вашег кабинета и да ли је шеф вашег кабинета имао сазнања о овом догађају?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па ја мислим да је био или Борисављевић или овај Алимпић, не могу да се сетим тачно ко је тад био и не знам, мислим да нису имали сазнања, не могу да будем, могуће и да јесу, могуће да нису, немам појма стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми овде причамо о Наставном центру, да ли сте ви, будући да сте били на том месту имали сазнања о томе каква се то обука врши у Наставном центру у Петровом Селу, у чему се састоји обука и ко долази на обуку?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па имао сам у глобалу овако, тамо су се тренирали ови припадници ПЈП за инструкторе, радила је тамо и из службе Државне безбедности њихова специјална јединица, тако да ти послови обуке, настава, гађања, претреси терена и тако и значи пре свега мислим да су ту радили су тренажу за инструкторе, за припаднике посебних јединица.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је та обука обухватала и стицање одређеног теоријског знања осим обуке у гађању, физичкој кондицији?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, свакако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми нешто о јединицама, о Посебним јединицама полиције?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: А шта вас интересује?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересује ме те '99. године, која је њихова улога била и да ли су те јединице, ко је био задужен за њих и ко им је био командант? Помињем '99. годину, како у време бомбардовања тако и после.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па те јединице су за време рата имале борбене задатке у то време, а ван у мирнодопским условима биле су намењене за одражавање јавног реда и мира или успостављање нарушеног јавног реда и мира у већем обиму и тако, за неке специфичне безбедносне проблеме, као што су лишавања тих најтежих криминалаца и тако даље, мислим то су задаци Посебних јединица полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко им је био командант?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Испред, мислим да је Обрад био командант у то време, тада, и раније.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У, да кажем условно речено, у ратно време какву је функцију вршио Гури?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па он је у оквиру Посебних јединица милиције, односно полиције, пре свега радио на обуци ових припадника и кажем, на формирању тих инструктора у том смислу. Неку посебну дужност у Посебним јединицама полиције ја мислим да није имао у то време, касније је имао друге некакве обавезе у жандармерији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се ви и на који начин интересовали како се одвија обука у Наставном центру?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некад одлазили да обиђете инструкторе или полазнике обуке?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, био сам једном са министром. Тада су обуку изводили припадници јединице за специјалне операције Ресора државне безбедности, а управо је био завршен један од курсева и тих обука за инструкторе у чијој обуци су учествовали и припадници јединице за специјалне операције. Дакле, био сам тад једном са министром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Реците ми када је то било у односу на оно време када сте Поповићу издали налог да преузме лица из Прокупља?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не могу да се сетим стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или после?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па не могу да се сетим. Ја мислим да је било пре, не могу да се сетим стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате да ли сте и раније издавали наређења на тај начин телефоном и усмено без писмене наредбе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Увек кад је било потребе за то ја сам издавао наређења и нижим радницима и њиховим старешинама зависно од потребе сва наређења која су била у складу са законом то сам издавао, према томе ништа није неуобичајено. Постоји ту регулатива како се све то ради и како се извршавају та наређења.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некада овде оптуженом Поповићу издали неко усмено наређење да ли се тога сећате?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ма не могу да се сетим, могуће, не могу да се сетим стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте се некад током рата на Косову видели са Поповићем било на Косову, било негде другде?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Могуће да ме је он видео, а ја да сам видео њега не знам, не могу да будем, али у 1998. години сам ја доле био, према томе он је имао прилику да ме види и да ме упозна. 1999. године сам био само са једном са министром. Након потписивања Кумановског споразума имали смо некакав састанак, ако он он био ту негде могао је да ме види али ја не могу да се сетим стварно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које су јединице вас обезбеђивале кад бисте ишли негде било по Србији било на Косову ако сте ишли на Косово у време бомбардовања?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: У време бомбардовања рекао сам вам био сам само тај пут са министром и обезбеђење је практично давано за министра а територијални СУП-ови, дакле СУП Приштина и тако и они су ангажовали те снаге, обзиром да је био рат вероватно су и из посебних јединица давали некакво борбено обезбеђење те колоне, не ради мене него пре свега ради министра јер он је ту најважнији.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте некада, с обзиром на ваше својство и функцију коју сте обављали, имали било какав контакт са Легијом 1999. године?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Легијом, деведесет и?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: 1999?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: 1999. не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А после рата у време исто 1999. када се вршила обука у Наставном центру јесте ли имали неки контакт са Легијом?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не. Са легијом сам имао контакте само у копненој зони безбедности доле кад сам био у координационом телу и он је радио одређене послове на том подручју тако да смо се доле виђали често итд. Нисам га виђао у Петровом Селу никад сем онда кад сам био са министром.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала вам ја више немам питања.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Даље молим бранилац адвокат Прелевић.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: (бранилац окривљених) - Генерале, ја бих имао пар питања за вас, нека су општа а нека су специфична. Надам се да се нећу понављати у односу на председника већа и тужиоца. Кажите ми, говорим о времену када су Битићи лишени слободе, значи да ли знате да ли је тај догађај био у једном дневном «Билтену» или како се то већ звало за информисање у оквиру Министарства унутрашњих послова?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја мислим да је то било она долазна депеша која је говорила о томе да су направили тај прекршај илегалног преласка државне границе, мислим да је то било.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли имате сазнање да ли је њихово хапшење везано за оружани сукоб који је ту непосредно био?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја мислим да не, они су направили обичан тај илегални прелазак државне границе, то је прекршај а обзиром да су били колико ја знам у цивилилу да онда то није повезивано са некаквим њиховим оружаним активностима које су имали у оквиру Ослободилачке војске Косова.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Кумановским споразумом утврђена копнена зона безбедности и у том делу код испод Прокупља, да кажем Рударе, Мердаре у том делу?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, била је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је након Кумановског споразума ту било оружаних сукоба?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Било је провокација, није било оружаних сукоба у оном класичном смислу како је било раније, али је у сваком случају било размене ватре у појединачним случајевима, али не у оном смислу како је то било раније јер је ту била и стране снаге су биле ту тако да су били само инциденти.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли можете да нам кажете, пошто сте били помоћник минитра, значи и неко ко је знао став Владе, да ли је став Владе тадашње Републике Србије, какав је став Владе био шта је ОВК? Да ли је то, каква је то група?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па став наше државе и наших уопште је да је то као што је била терористичка организација са којом смо нормално имали великих сукоба и 1998. и пре 1998. и 1999. итд. Значи, по нашем, по мишљењу наших државних органа то је терористичка организација која је имала циљ насилно оцепљење територије Србије.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми молим вас да ли знате, ви сте на питање председника већа рекли да сте понешто прочитали о браћи Битићи да су они били у некаквој бригади која је из Америке упућена. Да ли ви знате како се зове, да ли сте тада знали како се зове та бригада тада?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не нисам знао тада, ја сам стварно то све касније из новинских чланака сазнао а и сад ево у овом тренутку не могу да се сетим тачно како се зове, знам само да је било негде 300-400 људи из Америке добровољаца који су ушли у ту јединицу која се прикључила ослободилачкој војсци Косова и тако је и са њима заједно ратовала доле али у овом тренутку не могу да се сетим ни како се зове та јединица.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли су војска и полиција третирали ОВК као наоружану војну организацију?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не. Пре свега је то била за нас терористичка организација.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је вама познато да ли је републички тужилац и његови заменици процесуирали чланове ОВК као припаднике терористичких организација?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да у сваком случају била је много тих припадника које смо и 1998. године пре свега доле пронашли, процесуирани су, били су осуђени, притворени, осуђени и издржавали су казну у Србији и касније су враћени тамо.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је позната бела књига Владе Србије о терористичким организацијама?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не детаљно, али знам да су описана ту сва недела која су учинили српском народу у војсци, у полицији итд.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је познато да ли је ОВК од страних држава била оглашена терористичким организацијама?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да наравно, ту она је стављена најпре и од саме Америке тамо да су је и они прогласили терористичком организацијом, међутим, како је време протицало ту су се мењали одређени односи па је и из тога да су били терористи по званичницима Америке они су касније постали њихови савезници и то је касније била једна снага која је имала специфичне задатке према Србији.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је познато да је на званичном сајту Француске Владе ОВК скинута са листе терористичких организација децембра 1998. године?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Знам да је стављена и да је скинута али тачно датуме не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је ОВК мењала свој начин борбе 1998. и 1999. године, 1999. у односу на 1998. у смислу акција како су изводили по вама, по вашој процени?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја стварно, ја не знам како су они радили 1999. године јер нисам био доле 1999., а 1998. године знам да су блокирали те путеве и да је наш основни задатак био да те путеве одблокирамо и да пронађемо та киднапована лица, притворена лица по тим њиховим затворима и да обезбедимо ред и мир да може слободно да се креће на Косову, то смо ми 1998. године радили. Како су они 1999. године радили лично ја стварно не знам јер доле нисам нити био у то укључен нити знам како је доле рађено.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је познато да ли су припадници ОВК носили идентификационе плочице?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: То стварно не знам, некакве су носили вероватно али нисам сигуран.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу вас нешто везано за идентификационе плочице а није везано за ОВК, значи да ли је теоријски могуће да два иста лица имају идентификационе плочице са истим бројем ако су плочице оригиналне?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, то не би требало тако по мом мишљењу, али чисто моје мишљење.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је познато након издржане прекршајне казне у Прокупљу да ли је постојао било какав судски поступак или кривична пријава полиције и тужилаштва против браће Битићи?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не. Ја мислим да није ништа постојало а управо овај задатак који сам добио од министра ишао је ка томе да се утврди та њихова кривична одговорност и евентуално, значи против њих настави вођење кривичног поступка, претпостављам да је он због тога издао све те налоге и организацију.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питаћу вас генерале, ко је обрађивао у пракси кривична дела из области тероризма, угрожавања јавног поретка, да ли је то радила јавна безбедност или државна безбедност?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: То је у основи посао државне безбедности, мада и јавна безбедност има обавезу у том смислу али пре свега превасходно је то обавеза државне безбедности.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вас државна безбедност обавештава о својим акцијама?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је познато да ли је ОВК имала некаквог министра војног?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, сад ми је то све познато из ових.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Онда, питам онда да ли вам је познато?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не министра војног него имали су свој штаб и команду а министра војног баш не знам да су имали.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли било која војска има министра?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па да, све војске имају министре по мени, али то они су имали некакав свој главни штаб али министра војног мислим да не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате којим колима су превезена браћа Битићи из Прокупља до Петровог Села?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, немам појма о томе ништа.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је познато да је у томе учествовао аутомобил бели «пајеро»?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ма то, та питања што се тога тиче стварно су за мене била потпуно неважна нити сам се ја у то упуштао нити, нормално је да су ишли некаквим возилом, којим возилом, како, шта то стварно ја нисам нити то знао тада ни сад.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми генерале ко је био задужен да у лишењу слободе браће Битићи који су амерички држављани обавести Амбасаду САД, односно савезну полицију?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не знам то стварно ко је био дужан. Постоји ту и линија за пограничне послове, странце и тако. Према томе, претпостављам да је то њихов део обавезе а обзиром на налоге које је министар издао ја стварно не знам да ли је он и коме шта везано за то издао наређење.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је вама познато да ли је министар обавестио савезну полицију?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, није ми познато.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте из разговора са Поповићем? Да ли знате који је надимак окривљеног Поповића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки надимак?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извињавам се. Да ли има надимак?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Сад Поповић може да има један надимак скраћени од презимена свог али не знам, можда сам ја у тим комуникацијама са људима сам имао некакав свој посебан однос, никад ја нисам нешто посебно гледао те титуле или не знам ни ја строго по презимену, можда је требало тако да радим али ја сам био такав човек и можда сам му рекао и Поповићу, можда сам му рекао и Попе, свеједно ми је то. Мени то није било неуобичајено да на тај начин разговарам са својим људима.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате ко су људи којима је Поповић наредио да изврше остатак ваше наредбе да се та лица доведу у Петрово Село?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли знате да ли је Поповић са неким од њих у сродству?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Немам појма нити кога је звао нити коме је издао наређење, ја стварно, ја сам вам рекао које сам све послове тих дана имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо, хвала.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Према томе, то што је требао Поповић је добио задатак, како га је он урадио то је сад на њему и ко га је одредио и којим превозним средствима, како се односио према људима итд. то је сад било његово ангажовање и његова улога, ја стварно то њему нисам у том смислу издавао никаква наређења нити ми је то било битно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је овај о извршењу ове наредбе био некакав посебно поверљив посао?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па по мени није био то некакав поверљив посао посебно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је за то било потребно ангажовати неке посебно поверљиве људе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ма не, зашто.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми ви сте рекли да је министар вама рекао да ће он преузети да ће неко преузети та лица. Овде сте рекли да ви не знате ко их је преузео, а да ли ви знате где су они требали да буду одведени?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не знам стварно. Мој је задатак био строго дефинисан, ја сам то урадио а други су радили оно што им је министар наредио, ја то стварно не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте везано за овај догађај контактирали са Вучићевић Милованом или Љубом Алексићем?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не могу да се сетим, али не сигурно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је ваша наредба била да Поповић организује људе који ће превести та лица или дати обезбеђење превозу тих лица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је рекао каква је наредба била.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: То сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је то рекао.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Задатак је био да их преузму и спроведу до Наставног центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако је.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Кажите ми да ли је задатак, да ли су након пуштања из затвора да ли су браћа Битићи лишени слободе да ли знате?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не знам, ја мислим да не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте ви наредили да се лише слободе?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Лишење слободе вероватно, вероватно ови људи који су обрађивали они су требали да донесу та решења о одређивању притвора и даље њиховом статусу.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Значи, из затвора у Прокупљу колико ви знате они нису лишени слободе ако сам добро разумео?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не, нису лишени слободе.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли ви тачно знате шта је у том тренутку био Горан Радосављевић, пошто мислим да сте рекли или да будем прецизан да ли је он био, ви сте рекли задужен за обуку, да ли је он био руководилац обуке или руководилац кампа?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја знам да је он у том кампу изводио обуку и био је пре свега руководилац обуке. Да ли је био у том и руководилац центра ја стварно то не знам, не могу да будем, али знам да је био задужен за обуку и да је обуку изводио на тој локацији. Између осталог, радио је он обуке и на Гочу и на другим теренима.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је радио на Клиси, на Пасуљанским ливадама?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, да, свуда на тим је радио и горе на Гочу и на Клиси и где год је било то потребно.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми молим вас камп у Петровом Селу ко даје логистичку помоћ кад им нешто затреба?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па ја мислим да логистичку помоћ даје територијални СУП оно што им је неопходно од овако, иначе практично ове друге ствари које треба то је све финансирано из министарства од заједничких служби ако се на то мисли, а иначе никаква логистичка подршка сигурно је од територијалног СУП-а, односно ОУП-а Кладово.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли вам је познато у том тренутку да ли су били велике демонстрације на подручју Прокупља у тренутку када су?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Знам да су биле велике демонстрације које су се делимично одвијале испред затвора тамо а да ли је баш то био тај тренутак или не не могу да будем сигуран, знам да ме је око тога обавештавао начелник СУП-а и да смо радили да се то на неки начин санира и успели смо око тога.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли можете да објасните суду зашто је било потребно да припадници ПЈП-а преузму та лица и доведу у Петрово Село, зар то нису могли да ураде рецимо припадници ОУП-а Прокупље?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Могли су наравно да ураде, могао је то свако да уради, није то ништа било спорно. Ствар је била у одлуци.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте ви могли издавати наређење припадницима ДБ-а?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте ви могли да координирате рад затвора и полиције?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је вама познато да ли је постојала могућност екстрадиције браће Битићи?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не бих ја сад стварно, строго гледано по прописима, значи ако је се тицало само извршеног прекршаја они су након издржане казне по учињеном прекршају, пошто су били за тај прекршај кажњени требало је да буду на уобичајен начин враћени преко границе за одакле су ушли илегално у територију Србије.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми да ли је Поповић био дужан да води некакву евиденцију о овом догађају у кампу, писмену евиденцију?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја мислим да не. Не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: А да ли се таква евиденција нека водила у министарству?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо сведока он то не зна.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Извињавам се, повлачим питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то не зна.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је вама познато лице Стаменковић Дејан и Николић Александар?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је вама неко рекао да су браћа Битићи, односно амерички држављани да су то шпијуни?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте ви то Поповићу рекли да су амерички држављани шпијуни?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не, не.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли је Влајко Стојиљковић имао обичај да директно зове начелнике ОУП-а или начелнике управа?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам већ раније рекао он је возачима непосредно издавао наређења, такав му је био стил руковођења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сведок одговорио.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Према томе, то по закону и може да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он онима из Пожаревца колико сам схватио сведока.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Да ли сте својеручно написали писмо тужиоцу о овом поступку везано за браћу Битићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити ако нећете.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Просто да ли га можемо уврстити у доказ, само то питам, само везано за то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда би морали да предочимо па онда да. Разумели сте питање, не морате одговорити, како желите?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Нисам ништа писао тужиоцу. Не знам.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро. Да ли сте имали сазнање да су браћа Битићи, да ли су браћа Битићи ратни заробљеници?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ма не нисам ништа о томе, они су по мени направили прекрашај илегалног преласка државне границе, то је Служба јавне безбедности утврдила, поднела пријаву, кажњени су за то, издржавали су казну.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми молим вас ко је од државних институција у то време, односно да ли је непосредно пред почетак бомбардовања донета нека одлука о претпочињавању полиције војсци?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: То је тешко питање а то је за овде, није то за тај део тамо. Донета је нормално налог, односно по наредби врховног команданта, начелник Генералштаба је послао на терен депешу о претпочињавању али то је тема овде.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Добро, добро.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Овде се боримо око тога.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Само хоћу у односу на то једно питање, значи ко је од државних институција у том тренутку када су лишени слободе браћа Битићи био задужен за ратне заробљенике сходно тој одлуци?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: За ратне заробљенике задужена је војска али они нису били ратни заробљеници, по мени нису били ратни заробљеници нити их је требало тако третирати.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Кажите ми, ја ћу имати, имам два питања која ако веће дозволи, једно се тиче ваше праксе обзиром да сте дуго година били начелник Ресора и у полицији, подсетићу вас на групу холандских држављана који су упали у државу Србију. Мене интересује ко је обављао оперативни посао са њима? Да ли је то радила Државна безбедност, или Јавна безбедност?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ја за тај случај знам информативно као што сам знао и за браћу Битићи информативно и такође информативно знам да су они ухапшени у једном СУП-у а да су касније пребачени и у Државну безбедност и да су рађени на другој територији и то ми је познато, мислим то је био тај случај.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Питам вас због сличности само. Кажите ми, ево опет ако ви хоћете да кажете, ако суд дозволи ово питање. Какав је ваш лични став према страдању ових америчких држављана?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате одговорити ако нећете.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Па наравно да ми је жао за сваки изгубљени живот и америчких и албанских и српских жртава нормално да ми је жао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Хвала, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колегиница Банић? Оптужени? Поповић.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Поштовање господине генерале.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Поштовање.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли се усмено наређење третирао као и писмено наређење и да ли сам ја имао право да извршим ваше усмено наређење које сте ми ви наредили путем телефонског позива?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га господине Поповићу, чули сте питали смо га управо то.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Нисте имали право него обавезу да извршите то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обавезу? Управо то.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сам ја као ваш потчињени имао право да тражим од вас као генерала да ми објасните то наређење и појасните зашто тражите преузимање или премештај лица?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не. Мислим да не. Ја сам могао да кажем или не, а ли у основи задатак је био прецизан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели смо. Хвала.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сам смео и имао права да одбијем ваше наређење и које би санкције сносио?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Дисциплински поступак.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Да ли сте ви у вашој професији, професионалној каријери као старешина имали случај да неко од ваших потчињених руководилица одбије наређење по свом нахођењу?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Па да било је случајева лаи је вођен поступак и зависно од тежине учињене повреде дисциплинске су мере биле различите то отказа и суспензија итд.

ОПТ. СРЕТЕН ПОПОВИЋ: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Оптужени Стојановић нема питања? Господине Ђорђевићу, до кад сте ви били на месту начелника Ресора јавне безбедности и до када?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Био сам док је Божа био коминистар, односно након формирања Владе 2001. године, мислим да је то било негде у јануару или у фебруару 2001. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сам и претпостављао. Морао сам да вас питам да бисмо добили сигурну потврду па ради овог неког другог питања. Дакле, у лето и јесен те године, те 1999. године да ли је у МУП-у вршена каква истрага, провера, потрага за тројицом америчких држављана који су изашли из затвора у Прокупље и од тада им се изгубио сваки траг по претставци, притужби адвоката породице Митровић и неког адвоката тамо из Краљева, Крушевца и тако нешто, Ниша?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања те врсте? Чули смо приче у том смислу, чули смо приче овде. Дакле, да је ишла званична притужба и потом су вршене провере у МУП-у?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Код мене та притужба није дошла и нисам ја налагао да се никакве провере раде. Ако је код некога дошло и он је то налагао то до мене такво обавештење није дошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаких сазнања те врсте немате? Имате ли још нешто да нам кажете господине Ђорђевићу?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Ништа, да вас поздравим само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево колега заменик има још једно питање за вас.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ако сам ја разумео ви сте рекли да сте одбили наредбу да пуцате у багеристу 2000. године?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Да, одбио сам наредбу да пренесем ту наредбу, значи да ја наредим. Министар ми је наредио да ја наредим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве то везе има замениче?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Који су били горе нормално по зградама, али нормално ја сам то одбио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је због тога вођен неки дисциплински поступак и да ли сте због тога писали неко изјашњење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одбијам. Не морате одговорити на ово питање, нема везе са предметом претреса. Господине Ђорђевићу.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Има везе могу да му кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема везе са предметом ово претреса господине Ђорђевићу, има везе с нечим другим, али с предметом овог претреса нема везе. Можете рећи ако желите. Реците?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Нормално да желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците?

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Значи, то је био 05. октобар и дан када је значи тај један хитац могао да нанесе велико зло. Нормално свестан тога ја сам то урадио а иза тога ја сам проглашен од стране тих структура којима је Влајко нагињао тамо издајником, али шта ја да радим сада. Ја мислим да сам то урадио професионално јер сам на неки начин допринео поред дисциплине свих наших полицајаца који били на терену да не дође до крвопролића. Сигуран сам да сам то урадио да би било крвопролиће. Према томе, то сматрам некаквим својим професионалним успехом, а било је нормално свађе и расправе са министром и потезања пиштоља и проглашавања издајником итд., а то су наше интерне ствари. Није био дисциплински поступак за то јер је 05. октобар донео неке друге ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем господине Ђорђевићу и што сте сведочили данас у суду. Ми знамо, свесни смо тога да ви имате у вашем претресу пуно обавеза. У овом смислу се захваљујемо наравно и колегама судијама који поступају у вашем предмету и који су оставили јучерашњи и данашњи дан слободним, дакле, незаказаним да бисте управо могли да сведочите данас овде. Хвала лепо. Што се нас тиче завршили смо са вашим сведочењем.

СВЕДОК ВЛАСТИМИР ЂОРЂЕВИЋ: Хвала вам пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Захваљујем режији, можете прекинути видео-конференцијску везу са Хагом. Људима у техници у Хагу се захваљујемо на могућности саслушања овог сведока путем видео-конференцијске везе. На овај начин бисмо практично ми наш доказни поступак у потпуности привели крају. Као што знате дуго времена је он био на одређен начин на стенд бају управо ради и искључиво ради саслушања овога сведока. Све друго смо ми у поступку извели, али смо кажем, чекали због ових информација да би Ђорђевић сведочио, дуго смо чекали и ево на крају смо ипак успели у томе да га чујемо макар и овако, па ако

немате каквих других и нових доказних предлога да доказни поступак завршимо. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам само предлог да се судским списима приложе три фотографије из Наставног центра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине Станковић казује како Тужилаштво нема нових доказних предлога изузев што прилаже суду три фотографије Наставног центра, односно из Наставног центра и моли да суд да у те фотографије изврши увид.

Претпостављам да одбрана нема ништа против тога? Ја молим режију да нам, да одмах преко документ камере извршимо увид у ове три фотографије.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

ВРШИ СЕ УВИД у ове три фотографије из Наставног центра у Петровом Селу.

Дајте следећу фотографију. Односно, на овом делу су две, мада немамо нека објашњења типа шта која приказује али ја имам представу да оне две, будући да смо били на лицу места и колега заменик и председник овог већа, а и бранилац Прелевић оне две са овим металним вратима претпостављам представљају једну од просторија испод оне бетонске писте. Е, сад ова горе та трећа да ли је то унутрашњост нека то бих рекао да је то неки сандук или два сандука па неки одвод у патосу бетонском или тако некако.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је у ове фотографије извршен увид преко видео технике у суду, тј. приказивањем свим присутним преко документ камере и исте се са данашњим даном прилажу овом судском спису.

Да ли одбрана има нових доказних предлога?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Поштовани председниче, ја имам један предлог с којим је био сагласан чини ми се и тужилац да се саслуша генерал Божић Делић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Генерал?

ОПТ. БРАНКО ПОПОВИЋ: Божић Делић који на околности оних плочица који су део оптужнице и ја имам још два предлога која се не тичу саслушања него прибављања документације и образложићу то. Наиме, у оптужници се говори о

оружаном сукобу, прво припадника наоружане војне организације ОВК, а затим се говори о бригади састављеној од америчких држављана. Мој предлог је да се од Амбасаде Сједињених Америчких Држава у Београду затражи да ли су и ако јесу у складу с којим прописима Сједињене Америчке Државе формирале, обучиле, обукле, превезле, наоружале америчке држављане албанског порекла у Албанију, односно на Косово ради учествовања у оружаним сукобима и да ли о томе постоји сходно њиховом уставу члан 1 одељак 8, члан 2 одељак 2 овлашћење, односно одлука председника, односно конгреса Сједињених Америчких Држава. Такође, да ли су они припаднике Атлантске бригаде снабдели идентификационим плочицама и документима. Да ли су и када браћа Битићи постали чланови ове бригаде, да ли су и када ушли на територију државе, односно на територију јужне српске покрајине.

Од Амбасаде Албаније ја предлажем суду да затражи да ли је држава Албанија регистровала улазак у Албанију америчке бригаде од америчких држављана зване Атлантска бригада, у чијој организацији је та бригада била у Албанији, где у Албанији, кад је ушла на Косово и сазнања ко је и када формирао Атлантску бригаду.

Зашто мислим да је ово јако важно? Прво, да бисмо утврдили с ким је то наоружана војна, с ким је то војска Југославије и полиција Републике Србије била у оружаном сукобу и да ли по Женевској конвенцији та лица имају право на статус ратног заробљеника који им се ставља у диспозитиву оптужнице. У судском предмету је достављено више доказа, нажалост неки од њих су потписани са Агим Чеку, то је овај управо што је по оптужници овог Тужилаштва за геноцид ухапшен у Бугарској. Значи, ја а и окривљени нисмо сигурни да разумемо с ким је то у сукобу војска и полиција. Да ли је то терористичка организација, да ли је то бригада америчких држављана, да ли смо ми у сукобу са Американцима, да ли постоји некаква одлука о том сукобу или смо ми у сукобу с ким у односу на то се може применити Женевска конвенција. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ваш предлог је евидентиран аудио техником у суду. Шта каже колега заменик тужиоца?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овај поступак мало дуже траје и ја се сад не сећам да ли сам дао сагласност с овим предлогом везано за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божићара Делића јесте били сте сагласни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Онда и даље остајем код тог мог става, али због неке друге чињенице. Чини ми се да је Божићар Делић дао један интервју у новинама који носи наслов «Разбили смо им Атлантску бригаду». Из овог наслова може да произађе основ за закључак да би имао нека сазнања управо о томе о чему о чему је причао у новинама. У односу на овај други предлог ја немам став и остављам суду на оцену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Веће је донело, а потом председник већа јавно објавио следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ предлози одбране оптужених ради прибављања докумената од САД преко њихове Амбасаде у Београду, те сагласан предлог ради саслушања сведока генерала Божићара Делића будући да је чињенично стање у овом смислу у потпуности расправљено.

Дакле, ми не мислимо да ћемо прибављањем ових докумената, саслушањем сведока генерала Делића сазнати и чути ишта ново. Свим до сада изведеним доказима ми смо, бар ми сматрамо да смо чињенице у овом смислу у потпуности расправили.

Ако немате неких других доказних предлога?

Странке сагласно изјављују да нових доказних предлога немају, те СЕ КОНСТАТУЈЕ да је

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК ЗАВРШЕН

Да ли можемо прећи на завршне речи? Пре тога?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: С обзиром на ово данашње казивање сведока Тужилаштву предстоји одређена измена у оптужници и ја сад молим суд да Тужилаштву дозволи време да то уради и време за завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и време ради припреме завршне речи? Дакле, ви желите да измените или прецизирате оптужни акт?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да се усклади са доказним поступком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том смислу вам треба неко време?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Посебно време за завршну реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И плус време за завршну реч.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Што је важније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже одбрана? Претпостављам да ви немате ништа против?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Одбрана у процесном смислу нема шта да каже овде зато што је тужилац у могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У смислу да ли сте спремни ви, одбрана да ли је спремна евентуално да се уђе сада у завршне речи?

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Не, одбрана није спремна да да завршну реч, зато што не знамо каква ће бити измена оптужнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

АДВ. БОЖО ПРЕЛЕВИЋ: Ја бих молио тужиоца и веће да се можда та оптужница достави измењена нешто раније да не би тражили одлагање главног претреса на самом претресу ако је тужилац у могућности да је достави. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Заменик тужиоца за ратне злочине Драгољуб Станковић најављује да ће Тужилаштво у овом предмету донекле изменити или прецизирати оптужни акт, односно уподобити га резултатима доказног поступка, па у том смислу тражи један примерен рок а и време ради припреме завршне речи.

Бранилац адв. Божо Прелевић исказује да одбрана није спремна сада ући у завршну реч тим пре што и нема тај најављени измењени оптужни акт, али у сваком случају моли суд да се те евентуалне измене одбране доставе благовремено како се не би беспотребно главни претрес поново одлагао.

Имајући у виду дакле распоред суђења, наше обавезе у првој половини јула месецу, чињеницу да након 15. јула почињу судијске ферије када немамо право ни због себе ни због вас да вам заказујемо суђења до 01. септембра. Једини слободан термин за наставак овог претреса јесте 03. септембар, а то је претпостављам колега замениче уједно више него довољан рок и да поднесете суду евентуалне измене оптужног акта у писменом облику да то доставимо одбрани оптуженима и њиховој одбрани да се евентуално и на те измене припреме. Дакле, 03. септембар. Баш 03? Онда можемо само 16. и 17. Нећемо колега Прелевићу, поштујемо наравно. 16. и 17. само да проверим.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОСТАВЉА СЕ рок од 8 (осам) дана Тужилаштву за ратне злочине да суд писменим путем обавести о евентуалним изменама оптужног акта уколико до истих дође да се то уради у писменом облику у довољном броју примерака за суд и странке.

Главни претрес СЕ ОДЛАЗЕ и ради наставак заказује за:

16.09.2009. године, са почетком у 09:30 сати,

судница број 4, зграде овог суда, што присутни заменик тужиоца, оптужени Поповић и Стојановић, те браниоци адвокати Прелевић и Банић узимају на знање прогласом па им се позиви неће слати.

Довршено.

Хвала лепо.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА